

Snov za črtico

V lekarno pride starejši moški. Videti mu je, da je bolan. Pravkar je prišel od zdravnika. Iz žepa izvleče tri recepte in jih položi na pult pred lekarnarico. Ta privleče iz predalov nekaj škatlic, jih razpostavi po receptih, napiše na vsako škatlico posebej zdravnikovo navodilo, nato glasno izračuna: "Trikrat tristo za zdravila na recept, tale so pa devetsto in jih morate sami plačati. Tisoč osemsto dinarjev."

Možakar se zmede, odrine od sebe zdravila in nejasno zajecelja: "Ne morem..." In, kot bi storil zločin, skoraj zbeži iz lekarne.

Zgodba je resnična, zato bi jo bilo treba literarno obdelati. Vsaj konec bi moral biti optimističen; mož sicer lahko umrje, toda takih primerov ne bo več, saj bo naša samoupravna družba prav gotovo prej ali slej rešila tudi problem pokojnin in socialnih podpor. Vsekakor pa bi bilo zgrešeno obdelati ta motiv v stilu Cankarjevih socialnih tekstov, ki so za naše razmere vse preveč temačni. Pa tudi: kdor rad prebira zamorjene zgodbe, naj bere Cankarja!

123